

[Aksel Larsen.]

valget i marts 1950; det er nemlig for sent, det kan være forbundet med uoverstigelige tekniske vanskeligheder at bringe valg-listerne i orden på dette sene tidspunkt.

Jeg forstår absolut ikke denne indvending. Jeg vil ikke underkende den højtærede indenrigsministers kendskab til kommunernes forhold og til de tekniske forhold vedrørende kommunerne, men jeg går ud fra, at den højtærede indenrigsministers parti som helhed ikke er mindre kyndigt end han, og han har jo selv gjort opmærksom på, at hans parti i 1945 i december måned stillede et endnu videre gående forslag, som stillede større krav til kommunerne end dette, og hans parti hævdede dengang, at det var teknisk muligt med det korte varsel, der da var tale om, at få valglisterne bragt i orden, hvis socialdemokratiets forslag blev vedtaget.

Vi har anmeldt vort lovforslag og indleveret det i fuldt færdig form på bureauet den 6. december 1949. Det er ikke vor skyld, at det først kommer til første behandling i dag. I 1945 anmeldte socialdemokratiet sit lovforslag den 7. december 1945 og hævdede, at det var rigeligt tidnok til, at man kunne klare det. Socialdemokratiets forslag dengang gik ikke blot ud på 21 års valgret og ophævelse af betingelserne om skatteansættelse og skattebetaling, men gik også ud på, at opholdsbestemmelserne skulle lempes, således at man ikke behøvede at være tilflyttet kommunen inden 15. november, idet det skulle være tidnok, hvis man var tilflyttet kommunen inden 15. februar. Jeg er ikke uenig i det princip, der lå i denne bestemmelse: at det var nok, man havde opholdt sig i kommunen fra 15. februar, men jeg havde dengang og har stadig mine tvivl om, hvorvidt det er teknisk muligt at gennemføre et sådant forslag — en vis tid må man vel have til at bringe valglisterne i orden. Socialdemokratiet med sin store kommunalkundskab hævdede imidlertid dengang, at det var muligt, til trods for at det først mødte med forslaget her i folketinget den 7. december. Men når det var muligt efter socialdemokratiets opfattelse teknisk at bringe sagerne i orden, således at kommunerne, hvis socialdemokratiets som sagt videre gående forslag var blevet vedtaget dengang, kunne have nået at bringe valglisterne i orden, kan jeg ikke tro andet, end at så må det også være muligt at klare den tekniske side af sagen, når det drejer sig om vort forslag, der — som indenrigsministeren meget rigtigt har sagt — er knapt så vidt-

gående, idet vi ikke har villet ændre bestemmelserne om, hvorlænge man skal have opholdt sig i den kommune, hvor man ønsker at udøve sin valgret.

Jeg henstiller derfor til ministerens overvejelser, om ikke den kommunalkundskab, den socialdemokratiske rigsdagsgruppe besad i december 1945, og som den lod sin daværende ordfører, hr. Johs. Hansen, give udtryk for under debatterne her, har været tilstrækkelig stor, og om ikke denne omstændighed kan påvirke den højtærede indenrigsminister til at gøre sit til at overvinde de tekniske vanskeligheder, så reformen, om den bliver vedtaget, kan træde i kraft allerede ved det nu kommende kommunalvalg.

Jeg henstiller indtrængende, at regeringens store sympati for den sidste halvdel af vort lovforslag giver sig praktisk udtryk deri, at regeringens medlemmer i det omfang, de er medlemmer af folketinget, og at regeringspartiets folketingsmedlemmer stemmer for forslaget. Det er jo nemlig den første betingelse for, at det kan blive vedtaget. Hvis regeringspartiets folketingsmedlemmer stemmer imod eller undlader at stemme, så kan man nok forstå, at chancerne bliver noget minimale, og sympati, som ikke giver sig praktisk udslag, er jo ærlig talt ikke så forfærdelig meget værd. Jeg tvivler ikke om den højtærede indenrigsministers personlige gode vilje, men jeg henstiller til overvejelse, om ikke en ligeså hurtig og villig behandling som den, man har tilsagt vedrørende det lovforslag, vi behandlede under et tidligere punkt på dagsordenen, kunne give et godt resultat.

Holger Eriksen: Hvad den første halvdel af lovforslaget angår, betragter jeg den som en letkøbt propaganda. Ganske uden hensyn til, om der er store eller små udsigter til at få gennemført en forfatningsændring, så er muligheden i hvert fald under alle omstændigheder tilstede, så længe man forhandler om den, og så er der også en mulighed for, at vi kan få nedsat valgretsaldern ved de politiske valg til landstinget fra 35 år til 23 år, og det betragter vi fra socialdemokratiets side som så stort et fremskridt, at vi naturligvis ikke vil forskertse denne mulighed ved på nærværende tidspunkt at bryde det forlig, vi er indgået på.

Noget helt andet er, hvis vi ikke får en forfatningsændring; så skal der heller ikke være nogen tvivl om, at så fremkommer der forslag fra socialdemokratisk side om at indføre 21 års valgretsaldern ved de kom-